

at saa snart der var farlige Tider i Europa, skulde de flyttes fra Fredericia. Den højtærede Konseilspræsident sagde med megen Andagt, at saa skulde nok Ministeriet og Departementet vaage over, at de bleve flyttede i rette Øjeblik. Jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Konseilspræsident, om han har talt med sin Kollega Udenrigsministeren om den Opgave, han her stiller ham, førend han stillede ham den, for jeg tænker mig, at den højtærede Udenrigsminister vilde ikke være saa overmaade glad ved, at det blev overdraget ham og hans Departement at udspejde, naar Verdenskrigen forestaar, og saa øjeblikkelig flytte Bataillon og Rammerne fra Fredericia og dermed kundgøre for Verden, at nu mener Udenrigsministeren, at der er farlige Tider inde. Jeg tror, at denne Betragtning er af en højst besynderlig Karakter, og hvis Konseilspræsidenten havde raadført sig med sin Kollega, før han fremsatte denne Udtalelse, var den maaske ikke fremkommen.

Saa ankede den højtærede Konseilspræsident over, at jeg havde forvandlet ham til Højremand, og han kaldte mig i den Anledning en Erasmus Montanus, og dernæst sagde han til mig, at jeg kom til at forvandle ham om igen. Jeg vil dertil sige, at jeg kunde have den største Lyst til at gøre det, hvis jeg blot kunde. Den højtærede Konseilspræsident er jo en elskværdig Kollega, og han er lige i Øjeblikket, saa længe det ikke betyder noget, hvad hans Partis Formand mener, en meget mægtig Mand i dansk Politik. Hvis jeg derfor kunde forvandle den højtærede Konseilspræsident til en rigtig god Venstremand, vilde jeg øjeblikkelig gøre det. Men jeg kan det ikke, og jeg kan det ikke af den naturlige Grund, at det ikke er mig, der har forvandlet ham til Højremand. Det har han selv besørget lidt efter lidt i Løbet af de 25 Aar, han i Dag fejrer. Jeg har det Indtryk, at dette Standpunkt baade stemmer med hans almindelige Temperament og er gaaet saa fast over i Blodet paa ham, at der ikke er noget som helst Haab om at faa ham omvendt igen. Det er min oprigtige Mening, at han tænker og føler som Højremand paa en helt anden Maade end den højtærede Finansminister. Naar den højtærede Finansminister handler konservativt, ser jeg deri sjældent et Udtryk for Tilbøjelighed hos ham, men noget mere et Udtryk for Svaghed. Derimod tror jeg, at det virkelig er Temperament og Instinkt hos den højtærede Konseilspræsident, og derfor er det mig umuligt at forvandle ham igen.

Den højtærede Konseilspræsident sagde

til mig og søgte deri ligesom et Bevis mod mig i en Afbrydelse — thi den højtærede Konseilspræsident tillader sig ogsaa undertiden Afbrydelser —, at saa var han vel ikke Højremand, naar han handlede saaledes med Hensyn til Fredericia. Jeg svarede straks, at det kom an paa Motiveringen. Jeg maa sige, at den Motivering, han nu har givet, er et tydeligt Udtryk for, at han har samme Opfattelse, som man i det hele fra militær Side havde med Hensyn til vort Militærvæsens Opgaver, og jeg ser altsaa ikke i hans Beslutning med Hensyn til Fredericia noget som helst Tegn paa Forbedring. Jeg kan ikke se rettere, end at alt, hvad der er foregaaet i denne og sidste Samling, viser, at man indenfor det ministerielle Parti med stigende Fart bevæger sig ad Højre til. Naar vi tænke paa de Taler, som have lydt i Fjor og i Aar fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), ville ærede Medlemmer, som mindes, hvorledes denne stridbare Repræsentant for Højre stod overfor Finansministeren i Fjor, hvorledes han hudflettede ham, og sammenligne dette med den forholdsvis fromme og behagelige Maade, hvorpaa han behandler Ministeren og Regeringen i Aar, have det Indtryk, at det virkelig var et Udtryk for, at han mente, der var sket en betydelig Forbedring i den forløbne Tid, og det ærede Medlem triumferede derover. Man vil maaske sige, at det ærede Medlem ikke er helt fri for at være onskabsfuld, hvad jeg ikke tror, han betragter som en Ubehagelighed; han ligesom godtede sig og nød at kunne sige, at de Herrer nærmede sig til ham. Derfor ville de maaske ikke lægge Vægt derpaa, men opfatte det som en Ubehagelighed, sagt for at være ubehagelig. Men man tænke saa blot paa Udtalelserne af den ærede Repræsentant fra Slagelse (H. Neergaard). Ordene kom lige fra Hjertet, da han udtalte sin inderlige Glæde over at se, hvorledes de Herrer efterhaanden bleve forstandige, det vil sige efter hans Forklaring: bevægede sig over til det Standpunkt, som han og hans Meningsfæller længe havde forfægtet. Denne Glæde er virkelig Udtryk for en Bevægelse, som foregaar (Zahle: Det ærede Medlem fra Frederiksværk [Parkov]!). Ja, det ærede Medlem fra Frederiksværk ligger jo paa Knæ for den højtærede Forsvarsminister og den øvrige Regering og gør de flest mulige Andagtsøvelser overfor den. Det er en saa gammel Ting, at det maaske ikke betyder saa meget. Men de forskellige Vidnesbyrd, som i saa Henseende fremkomme, synes mig alle i højeste Grad at vidne om, hvorledes man